

være, disse tre Embeder, der her ere anførte, som maatte blive tildeelte en saadan Løn; men det er netop det, som Udvalgets Fleertal ikke har villet erkjende, at der var Grund til at gaae høiere i Rønningen, idet man har meent, at det i den Henseende var rigtigst at blive staaende ved en Løn af 2,200 Rd. Det maa ikke glemmes, at der foruden den faste Løn er Tale om uvisse Indtægter. Nu har Udvalget ganske vist foreslaaet — hvilket jeg senere skal komme til — at tage den ene Halvdeel af disse uvisse Indtægter og afbrage den i Contoirholdet, men alene den anden Halvdeel ved disse større Postcontoirer andrager et temmelig betydeligt Beløb og vil altsaa bevirke, at en Postmester paa et større Contoir eller i en større By erholder et ganske anseeligt Tillæg til sin faste Løn. Hvad der iøvrigt for mit personlige Vedkommende har været det Afgjørende for, at jeg ikke har kunnet gaae med til Mindretallets Forslag, er, at Udvalget — og, som det lader til, uden i den Henseende at møde Modstand hos den høitærede Minister — eenstemmig har indstillet Postinspektøerne til at lønnes med 2,400 Rd. Da nu Postinspektøerne ere de høist Stillede i Postetaten og staae over alle Postmestre, er det forekommet mig, at det deraf vilde være en ligefrem Følge, at selv den største af Postmestrene maatte have en lavere Begynderløns end Postinspektøerne og altsaa ikke maatte gaae høiere op end til 2,200 Rd. Dette maa tillige være et Svar til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagb), forsaavidt han ogsaa fandt, at navnlig Postmesteren i Kjøbenhavn var lønnet for lavt efter Udvalgets Forslag. Det ærede Medlem vil iøvrigt ikke overse, at, naar han saa stærkt betoner Forretningernes Omfang, maa man dog have en Grænse, thi ellers maatte man jo, ved alene at følge Brevantallet og Forretningernes Omfang, give Postmesteren i Kjøbenhavn det Tre-, Fire- eller Femdobbelte af, hvad man giver Postmestrene i Odense og Aarhus. Det lader til, at den foreslaaede Ordning af Kjøbenhavns Postvæsen ikke har fundet Bifald hos det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds; men da der jo i Henseende til Organisation er fuldstændig Enighed mellem

Udvalget og den høitærede Minister, anseer jeg det ikke for rigtigst at komme dybere ind paa Spørgsmaalet derom. Jeg vil kun bemærke, at Udvalget i Almindelighed, og jeg i særdeleshed, have anstrængt os meget for at finde en heldig Ordning af de Kjøbenhavnske Forhold, og vi have anvendt megen Tid og Flid paa at sætte os ind deri. Jeg har derved ikke kunnet komme til nogen aldeles bestemt Overbeviisning om, hvorvidt det maatte være ønskeligt, at den i Lovforslaget fremstillede Centralisation fandt Sted eller ikke, men derimod er jeg kommen til en aldeles bestemt Overbeviisning om, at det vilde være ønskeligt, at Chefen for Kjøbenhavns Postcontoirer blev underordnet Postinspektøren, og i saa Henseende er jeg jo enig med den høitærede Minister. Derfor er jo ogsaa det, som Udvalget tilsidst er kommet til, netop ikke nogen ny Organisation, men en Erklæring om, at vi denne Gang vistnok helst maae blive ved det Gamle, blot med den ene Forandring, som er en Forbedring, at Overpostmesteren eller Postmesteren, som han nu skal kaldes, indordnes under Postinspektøren. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem ikke har nogen særdeles stor Anledning til, netop under Behandlingen af dette Lovforslag, at klage over Udvalgets reformatoriske Tilbøieligheder og Eyst til at organisere; thi Udvalget organiserer jo ikke det Allermindste. Man har i en lille Indledning til Betænkningen fremsat nogle Antydninger og Henstillinger; men dette er dog ikke at organisere. Det eneste lille Forsøg, der skulde være gjort paa at organisere, angaaer netop Ordningen af Postforholdene i Kjøbenhavn, og netop i den Henseende er Udvalget kommet til det Resultat, at man ikke vil organisere noget Nyt, men vil lade det Gamle blive bestaaende, kun med en lille Forandring, ved hvilken man har Finansministeren med sig. Denne Klage over Udvalgets reformatoriske Tilbøielighed kunde det maaskee snarere være berettiget at fremsætte ved flere af de andre Betænkninger, som ere komne, eller ville komme, men med Hensyn til denne er den ganske vist uberettiget. — Den høitærede Minister er ikke tilfreds med de Rønninger, som ere foreslaaede for Postcontrolleurerne, og navnlig vilde han